

Χιώτου, Ἐπιστολή εἰς Ἅγιον Διονύσιον, σ. 12-14.

1621
Σιχούρος

Διονύσιος

ὑπὸ τοῦ Χιώτου δημοσιεύεται τὸ ἐπόμενον ἔχραφον τοῦ Διονυσίου
Σιχούρου (1621, Ἰουλίου 22) ἐπὶ διαφορᾷ τῶν μονῶν Παναχίας Σπηλαιώτισσας καὶ
Ἁγίου Νικολάου Ἀγριουάμμου τῆς Ζακύνθου:

«Ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο μοναστήρια τῆς Παναχίας μου τῆς Σπηλαιώτισσας, καὶ
τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ἀγριουάμμου εἶχαν κτίσεις εἰς τὸ κῶδικτικόν διὰ χάσας καὶ
ἕτερα πράγματα εἰς τὸν ἁγῶθεν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ἀγριουάμμου
ἀφιερωμένα εἰς τὸν ἁγῶθεν ναὸν, ἠδῆσαν οἱ ἱερεῖς τοῦ ἑνὸς μοναστηρίου
καὶ τοῦ ἄλλου ὁμοφωνοῦντες καὶ οἱ δύο μετὰ τῶν ἐπιχοίρων ἀδελφῶν τῶν αὐ-
τῶν μοναστηρίων, καὶ ἀπὸ μιᾶς βουλῆς καὶ γνώμης μετ' ἡξῶσαν νῦν

τοὺς ἡρώων τὴν ἡπαρὰν τοὺς ὑπόθεσιν τοῦ ἑνὸς μέρους καὶ τοῦ ἄλλου.
 Ἀκούοντας δὲ τὰ διαιώματα τοῦ ἑνὸς μέρους καὶ τοῦ ἄλλου, καὶ θεω-
 ρῶντας τὰς γραφαὶς τοὺς τόκον τοῦ ἑνὸς μοναστηρίου, ὡς καὶ τοῦ ἄ-
 λλου, μετὰ φόβον θεοῦ, ἀποφασίζω τὸ ὅτι εἴη δίκαιον ἐπιμαχόμενος τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον.

» Λέγω ἔτι ἐπεὶ καὶ τὰ ἀφειρωμένα ἐν τῷ ναῷ κατὰ τὴν ἀπόφασιν
 τῶν ἁγίων πατέρων εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ἀνεύσπαστα. Διότι ὁ φυγό-
 θεος δὲ ἡ δύναμις νὰ τὰ ἀποφηνῶσι καὶ ἑυαγγέλιον κατὰ τὴν προέ-
 γωσιν καὶ ὁρμηροσίαν, ὡς φαίνεται εἰς τὴν πρώτην γραφήν, ὁ πού-
 ῖς καὶ τὰς ἀδελφὰς. Καὶ ὅχι μόνον τὰ ὅσα ἐπροέγωσαν οἱ
 συναπολόγοντες αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε εἰεῖνα ὅπου ἄτος τοῦ ὁ φυγόθεος

